

POSUDEK

oponenta rigorózní práce Mgr. Evy Pilařové

„Vybrané otázky práva nekalé soutěže v ČR, SRN a EU“

I. Zhodnocení formálních požadavků

Diplomová práce je úpravná, v naprosto převažující míře jazykově bezchybná, citace cizích děl jsou formálně správné a přehledné. Po formální jazykové a slohové stránce nelze práci nic podstatného vytknout, je psána většinou odborným jazykem, spisovně a srozumitelně a v mezích odborného jazyka i čtivě.

II. Zhodnocení tématu

Uchazečkou zvolené téma právní úpravy ochrany proti nekalé soutěži a uplatňování práv z jednání nekalé soutěže v ČR a SRN (včetně zohlednění kusé úpravy komunitárního práva) je vhodné i nanejvýš aktuální vzhledem k připravované kodifikaci občanského práva, poskytuje také dostatek možností naskýtající se právní otázky probrat v patřičné šíři a promítnout do práce vlastní pohled uchazečky. Uchazečka se soustředila tedy na komplexní srovnání předmětných právních úprav i judikatury, z čehož dovozuje v závěru i své hodnocení a doporučení. To byl přístup k tématu možný a práce je v tomto přínosnou.

III. Zhodnocení práce s předpisy, literaturou a judikaturou

V práci uchazečka vychází (po nástinu vývoje úpravy) z platného českého, německého i komunitárního práva, jak i odpovídá tématickému zaměření práce, všímá si rozhodovací praxe soudů i Evropského soudního dvora, vychází a odkazuje na odborné publikace a časopisecké články v poměrně velké šíři. Uchazečce dle mého názoru nelze nic vytknout co do shromáždění potřebných podkladů k práci a jednoznačně prokazuje, že s prameny umí pracovat.

IV. Zhodnocení obsahu díla

Strukturování obsahu, co do částí díla, bylo v zásadě možné a logické výstavbě obsahu díla odpovídá členění na úvod – historie vývoje právních úprav v obou zemích – úprava ES – koncepce právních úprav nekalé soutěže – pozitivněprávní úprava v rámci generální klauzule – prostředky ochrany práv (a to soukromoprávní se zmínkou o veřejnoprávních) - se závěrem, v němž si klade uchazečka otázku, zda – a pokud ano, která – ze srovnávaných právních úprav, resp. přístupů k úpravě, se jeví jako výhodnější.

Silnou stránkou práce a cenným je srovnání ve výkladu úpravy, porovnání výkladu užitých pojmů – a to i vzhledem k tomu, že německá stávající právní úprava je relativně velmi nová a potřebná judikatura k ní chybí a je třeba vycházet z judikatury k předchozí úpravě. Výrazně slabou stránku práce nemá. V práci byla zvolena metoda srovnávací i popisně-rozborová, přináší i vlastní názory a pohledy uchazečky. Je možné podle mne v obecném shrnout, že uchazečka prokázala předloženou práci schopnost aplikovat studiem získané vědomosti.

V. Konkrétní poznámky a připomínky, náměty do diskuse a k obhajobě

K práci mohu uvést jen několik připomínek, většinou jen k zamýšlení než k označení nedostatků vlastní práce:

- na stránce 15 uvedený popis vývoje právní úpravy není úplný a výtka o přesunu materie do podzákoných norem není až tak na místě, za úpravou podle vl.nař. 169/69 Sb. následovala totiž úprava § 119a odst. 2 a 3 HZ, jak ji přinesla novela, provedená zák. č. 138/1970 Sb.,

- není zcela přesné vymezení povahy nařízení ES na str. 21 a jednoznačné tvrzení o tom, že „žádné z nařízení nekonkretizuje sankce použitelné v případě porušení povinností“ dle mne neodpovídá, stačí poukaz na nařízení z oblasti průmyslových práv, jež jsou celistvými a komplexními normami (např. obě nařízení o komunitárních průmyslových vzorech a komunitárních ochranných známkách),

- pojem databáze (užitý na str. 38) má v našem právu určitý zažitý význam a nelze jej spojovat se zápisem ochranných známek,

- ve vymezení pojetí generální klauzule a zvláštních skutkových podstat, jak na str. 40, mi chybí vyjádření názoru ke vztahu generální klauzule a zvláštních skutkových podstat, jenž může být (a v teorii je podporován) dvojitý – a/ pokud jsou splněny podmínky zvláštní skutkové podstaty, není třeba již zvláště zkoumat podmínky generální klauzule (arg. zněním ust. § 44 ObchZ: "(2) Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména..."), a b/ tři základní podmínky generální klauzule musí být splněny (a proto zkoumány) i pro jednání, jež naplňuje zvláštní skutkovou podstatu,

- kladně hodnotím úvahu o přínosu tzv. bagatelní klauzule (jak na str. 54), ovšem problémem se jeví stanovení limitu a je otázkou, zda jím má být právě znak velikosti újmy, tu mnohdy ani nekalou soutěží dotčený netvrdí – ostatně pro nekalé jednání stačí způsobilost jednání jen újmu přivodit,

- v polemice s judikátem na str. 55-56 podle mne je pozapomínáno na zásadu, že protiprávní jednání právo založit nemůže, platí sice, že neoprávněně podnikající soutěžitelem je, avšak „dobrodiní“ ochrany před případnou nekalou soutěží se jen proto dovolávat nemůže. Nesouhlasím také – ale to je věc diskuze a názoru - se závěrem spojovaným s tam uvedeným judikátem NS ČR (Vážný 10820), v tomto směru bych snad odkázal na judikát R 3 Cmo 253/97 (publikace zmíněná na str. 97 práce zcela dole, str. publikace 98) s tím, že pokud někdo podniká neoprávněně, pak oproti podnikajícím oprávněně v rozporu s dobrými mravy soutěže k jejich možné újmě zaujímá (aniž musí vynakládat k získání oprávněnosti podnikání jakékoli úsilí a prostředky) soutěžní pozici, jež mu nenáleží, tedy jedná nekalosoutěžně,

- myslím, že je třeba vyzdvihnout, jak se uchazečka vypořádala s problematikou přesunu důkazního břemene (str. 65 a násl.),

- v otázce promlčení práv (jak na str. 78) by bylo snad možné uvažovat o úpravě lhůt, i když problém ohledně zdravotního nároku i nároku na odstranění závadného stavu se nejvíce tak zásadním, faktickou hráz zde staví procesní hlediska k případnému vyhovění takovýmto nárokům, v závěru kapitoly (str. 78 – 79) není tam položena otázka zodpovězena (právní úprava promlčení práva na vydání bezdůvodného obohacení z nekalé soutěže),

- v práci kladně hodnocená úprava § 83 odst. 2 o.s.ř. (jak na str. 83) má svá úskalí, rozbor by byl však již jistě nad rámec práce, zde snad jen odkaz na článek prof. Winterové: Procesní důsledky skupinové žaloby v českém právu. In: Pocta Jiřímu Švestkovi k 75. narozeninám, ASPI, a. s., 2005, str. 347 an.

VI. Závěrečné doporučení

Celkově shrnuji, že předložená práce má velmi dobrou úroveň a odpovídá požadavkům, jež jsou na takovou práci kladeny a doporučuji ji proto k obhajobě.

V Praze dne 11. února 2008

JUDr. Jiří Macek
